
Shaivaprokta Shiva Stava

शैवप्रोक्तः शिवस्तवः

Document Information

Text title : Shaivaproktam Shiva Stava

File name : shivastavaHshaivaproktaH.itx

Category : shiva, shivarahasya, stava

Location : doc_shiva

Transliterated by : Ruma Dewan

Proofread by : Ruma Dewan

Description/comments : shrIshivarahasyam | ugrAkhyah saptamAMshaH | adhyAyaH 14 | 171-221||

Latest update : April 28, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 28, 2024

sanskritdocuments.org

Shaivaprokta Shiva Stava

शैवप्रोक्तः शिवस्तवः

सर्वोपनिषदाभीशः परमात्मा सदाशिवः ।
य ओको भगवानीश षशानीभिः समीशते ॥ १७१ ॥
सर्वाल्लोकानीशते य षशानीभिः समीयते ।
उद्भवे सम्भवे चैव ओक ओव शिवः प्रभुः ॥ १७२ ॥
य ओवं विद्दुरीशानमसृतास्ते भवन्ति डि ।
ओक ओव डि रुद्रोऽयं न द्वितीयोऽयमीश्वरः ॥ १७३ ॥
पाति उन्ति पुनः सृष्ट्वा पाति उन्ति पुनः पुनः ।
विश्वतश्चक्षुरीशानो विश्वतोऽन्तर्मुषः शिवः ॥ १७४ ॥
विश्वतोभाडुरनधो विश्वतस्यान्मडेश्वरः ।
धावाभूमी जनयन्नेक ओव सदाशिवः ॥ १७५ ॥
स भाडुभ्यां सम्पतत्रैर्धमत्येव पुनः पुनः ।
प्रभवश्चोद्भवश्चासीद्भुद्रो विश्वाधिको ऋषिः ॥ १७६ ॥
अहमविष्ववीशटेवानां यः स ओव सदाशिवः ।
डिरण्यगर्भमेवाद्यौ जनयामास शङ्करः ॥ १७७ ॥
विष्वं य जनयामास तस्माद्विष्वोः परः शिवः ।
ततश्चेन्द्रमुषान्देवाञ्जनयामास शङ्करः ॥ १७८ ॥
ततो भूमिं ततो वायुं ततो गगनमीश्वरः ।
ततो नानाविधाञ्छुवान्ससर्जोमामडेश्वरः ॥ १७९ ॥
ततः समुद्रान्सारितो गिरीनथ्योषधीन्परः ।
य ओव निष्कलः शान्तो निरवधो निरञ्जनः ॥ १८० ॥
स ओवोमासमेतः सन्सृजत्यवति उन्ति य ।
ततः परं अहम वरं भूतन्तं साम्भमेव डि ॥ १८१ ॥

यथा निकायं भूतेषु गूढं सर्वेषु सर्वदा ।
 अेक अेव हि रुद्रोऽयं विश्वस्य परिवेष्टिता ॥ १८२ ॥
 ज्ञात्वा तमीशममृता भवन्त्येव सदाशिवम् ।
 मडान्तमेतं पुरुषं परस्तात्तमसः परम् ॥ १८३ ॥
 आदित्यवर्णं वेदाश्च न जानन्त्येव शङ्करम् ।
 शिवमेव विदित्वाति मृत्युर्नैति तमात्मवान् ॥ १८४ ॥
 न विद्यतेऽयनाय स्याख्यान्यः प्रन्थाः शिवं विना ।
 तस्मात्परं नास्ति परं शिवात्सर्वोत्तमोत्तमः ॥ १८५ ॥
 नास्ति कश्चिच्छिवाज्जयायानशीयोऽतस्तमर्थयेत् ।
 तेन पूर्णमिदं सर्वं पुरुषेण शिवेन हि ॥ १८६ ॥
 ततो यदुत्तरतरं तददृपमनामयम् ।
 य अेनं विदुशीशानममृतास्ते भवन्ति हि ॥ १८७ ॥
 दुःखमेवाभियान्त्ये शिवध्यानपराङ्मुखाः ।
 सर्वाननशिरोऽश्रीवः सर्वभूतगुडाशयः ॥ १८८ ॥
 सर्वव्यापी य भगवांस्तस्मात्सर्वगतः शिवः ।
 मडान्प्रभुर्वे पुरुषः सत्त्वस्थैकः प्रवर्तकः ॥ १८९ ॥
 सुनिर्मलमिदं शान्तमीशानो ज्योतिरव्ययः ।
 अन्तरात्माऽगुष्ठमात्रः पुरुषोऽयं सदाशिवः ॥ १९० ॥
 साम्भो जनानां हृदये सन्निविष्टो निरन्तरम् ।
 सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षिशिरोभुजम् ॥ १९१ ॥
 सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ।
 सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ॥ १९२ ॥
 सर्वस्य प्रभुमीशानं सर्वस्य शरणां सुदृत् ।
 नवद्वारे पुरे देहे ङसो लीलाययते बलिः ॥ १९३ ॥
 वशी सर्वस्यभूतस्य स्थावरस्य यरस्य च ॥ १९४ ॥
 अपाणिपादो जवनो गृहीता पश्यत्ययक्षुः स शर्णोत्यकर्णः ।
 स वेत्ति सर्वं न च तस्यास्ति वेत्ता तमाहुरग्र्यं पुरुषं मडान्तम् ॥ १९५ ॥

अणोरणीयान्मलतोमडीयानात्मा गुडायं निडितोऽस्य जन्तोः ।
 तमङ्कतुं पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्मडिमानमीशम् ॥ १८६ ॥
 वेदाडमेतमजरं पुराणं सर्वात्मना सर्वगतं विभुत्वात् ।
 जन्मनिरोधं प्रवदन्ति यस्य यद्ब्रह्मवादिनो प्रवदन्ति नित्यम् ॥ १८७ ॥
 ऐकवर्णः शक्तियोगादनेको बहुधा शिवः ।
 वर्णाननेकानुमया ऋषीताथो ददाति डि ॥ १८८ ॥
 विचैति यान्ते विश्वात्मा विश्वमादौ स शङ्करः ।
 संयुनक्तु स नो बुध्या शुभया देवतोत्तमः ॥ १८९ ॥
 स्त्रीरूपः पुरुषाकारः सर्वाकारः सदाशिवः ।
 कुमारात्मा कुमार्यात्मा सर्वात्मा विश्वतोभुजः ॥ २०० ॥
 नीलो गौरश्च हरितो लोडिताक्षः सदाशिवः ।
 निर्मलो नियतो यन्ता निरवधो निराङ्कृतिः ॥ २०१ ॥
 छन्दांसि यज्ञाः क्तवो प्रतानि भूतं भव्यं यश्च वेदा वदन्ति ।
 तस्मान्मायी सृजते विश्वमेतत् तस्मिंश्चान्ये मायया सन्निरुद्धाः ॥ २०२ ॥
 मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु मडेश्वरम् ।
 तस्यावयवभूतैस्तु व्याप्तं सर्वमिदं जगत् ॥ २०३ ॥
 यो वै योनिमधितिष्ठत्येको यस्मिन्न्रिदं सं य विवैति सर्वम् ।
 तमीशानं वरदं देवमीड्यं विचार्येमां शान्तिमत्यन्तमेति ॥ २०४ ॥
 यो देवानां प्रभवश्चोद्भवश्च विश्वाधिको रुद्रो मडर्षिः ।
 डिरेण्यगर्भं जनयामास जायमानं जायमानं य पश्यतः ॥ २०५ ॥
 विष्णुं य जनयामास जायमानं य पश्यतः ।
 ईन्द्रं य जनयामास जायमानं य पश्यतः ॥ २०६ ॥
 वह्निं य जनयामास जायमानं य पश्यतः ।
 वरुणं य जनयामास जायमानं य पश्यतः ॥ २०७ ॥
 यमं य जनयामास जायमानं य पश्यतः ।
 लोकांश्च जनयामास जायमानांश्च पश्यतः ॥ २०८ ॥
 ईदृशः सर्वगोमा स शोभनया बुद्ध्या शङ्करः संयुनक्तु ।
 यो देवानामधिपो यस्मिन्देवा अधिष्ठिताः ।

स अवेसर्वदिवेशः शङ्करः परमा गतिः ॥ २०८ ॥

यस्मिन्सदाशिवो देवाः द्विपदश्च यतुष्यदः ।

तस्मै देवाय उविषा शङ्करायामितात्मने ॥ २१० ॥

सूक्ष्मातिसूक्ष्मं उविलस्य मध्ये विश्वस्य स्रष्टारं तमनेकंरूपम् ।

विश्वस्येशं परिवेष्टितारं ज्ञात्वा शिवं शान्तिमत्यन्तमेति ॥ २११ ॥

स अवे कालो भुवमस्य गोप्ता विश्वाधिक्ः सर्वभूतेषु गूढः ।

यस्मिन्नुक्ता ब्रह्मर्षयो देवताश्च तं विज्ञात्वा मृत्युपाशांश्छिनत्ति ॥ २१२ ॥

शक्तात्परं माण्डमिवातिसूक्ष्मं ज्ञात्वा शिवं सर्वभूतेषु गूढम् ।

विश्वस्यैवं परिवेष्टितारं शं ज्ञात्वा मुच्यते सर्वपाशैः ॥ २१३ ॥

य अवे देवो विश्वकर्मा मडात्मा सदा जनानां दुदये सन्निविष्टः ।

दृढा मनीषा मनसाभिकलुभो य अवे विदुर्मृतास्ते भवन्ति ॥ २१४ ॥

यदा समस्तं न दिवा न रात्रिर्नसन्न यासन् शिव अवे केवलः ।

तदक्षरं तत्सवितुर्वरेण्यं प्रज्ञा य तस्मात्प्रसृतां पुराणी ॥ २१५ ॥

न सन्दृशे तिष्ठति रूपमस्य न यक्षुषा पश्यति कश्च नैनम् ।

दृढा मनीषा मनसाभिकलुभो य अवे विदुर्मृतास्ते भवन्ति ॥ २१६ ॥

न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं नेमा भान्ति विद्युतः कुतोऽयमग्निः ।

तमेव भान्तमनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥ २१७ ॥

अेको उंसो भुवनस्यास्य मध्ये स अवाग्निः सलिले सन्निविष्टः ।

तमेवं विदित्वा अतिमृत्युमेति नान्यो डेतुर्विद्यतेऽयनाय ॥ २१८ ॥

नातः परं वेद्यमयिन्त्यरूपं शिवाय्य साम्बाद्वयादवैमि ।

शिवात्मकं यय्य समस्तमेतच्छिवात्र किञ्चिद्व्यतिरिक्तमस्ति ॥ २१९ ॥

अविज्ञाय मडादेवमयिन्त्यविभवं शिवम् ।

अमरा अपि मुख्यन्ति किमन्ये मनुजाधमाः ॥ २२० ॥

अवमान्य तमेवेशं निरयं यान्ति दुर्जनाः ।

सम्मानयित्वा तं देवं प्रयान्ति परमं पदम् ॥ २२१ ॥

॥ एति शिवरुडस्थान्तर्गते शैवप्रोक्तः शिवस्तवः सम्पूर्णाः ॥

- ॥ श्रीशिवरुडस्थम् उग्राय्यः सप्तमांशः । अध्यायः १४ । १७१-२२१ ॥

- .. shrIshivarahasyam ugrAkhyaH saptamAMshaH . adhyAyaH 14 . 171-221 ..

Encoded and proofread by Ruma Dewan

Shaivaprokta Shiva Stava

pdf was typeset on April 28, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

